

עץ הצפפה

ג'. סילווסטר, א. מרשל (1921)

שק זהב היה לפיות והן שמו אותו
בקצה הקשת בענן.

איש רשע בא וגנב את שק הזהב
שבקצה הקשת בענן, זהב של
הפיות.

אמר האיש "הפיות בוודאי תרצנה
למצוא את שק הזהב שלהן. אני
צריך להסתיר אותו היטב."
והוא הלך לעץ אלון.

אמר האיש הגנב לאלון "בקשה,
בקשה, תסתיר לי את השק הזה
שלי."

"או, לא!" אמר האלון "אני מלך עצי
היער. אם אסתיר את השק שגנבת,
אהיה בעצמי גנב."

אזי הגנב הלך לעץ אורן ואמר
"בקשה, בקשה, תסתיר את השק
שלי."

"לא" אמר האורן "הזהב שבשק אינו
שלי. אם אסתיר אותו זה כאילו
גנבתי בעצמי."

הצפצפה והלך משם. הצפצפה לא הרגישה בכלל ששק

הזהב נמצא בין ענפיה.
כעבור זמן הפיות הרגישו שהזהב
שלהן נעלם. הן חיפשו אותו בכל
מקום ולא יכלו למצוא.
על כן הלכו הפיות לאמא טבע
ואמרו לה "אנא, עזרי לנו למצוא את

הלך הגנב לאורך הדרך עד שהגיע
לברוש. אמר לברוש "ברוש, ברוש,
אנא תסתיר לי את שק הזהב הזה."
"לא, לא" אמר הברוש "איני יכול
לעשות זאת. אם אסתיר את הזהב
שגנבת, אהיה בעצמי לגנב."
הגנב הלך הלאה עד שהגיע
לצפצפה. עלי הצפצפה רחשו ברוח
קלה והיא לא שמעה שהאיש
מתקרב.
הוא הכניס את שק הזהב בין ענפי

בקצה הקשת בענן?"
"לא" אמר האורן "הוא לא אצלי."
ואמא טבע חיפשה בין ענפי האורן,
אך לא מצא את שק הזהב.

היא המשיכה בדרכה עד שהגיעה
לברוש ושאלה "האם שק הזהב
מקצה הקשת בענן הוא אצלך?"

שק הזהב שלנו."
הלכה אמא טבע אל האלון ושאלה
"הם אצלך נמצא שק הזהב שהונח
בקצה הקשת בענן?"
"לא" אמר האלון "הוא לא אצלי."
אמא טבע חיפשה בין ענפיו של
האלון אך לא ראתה את שק הזהב.
היא המשיכה לעץ אורן ושאלה
"האם קיבלת את שק הזהב שהיה

"לא" ענה הברוש "הוא לא אצלי."
אמא טבע חיפשה בין ענפי הברוש.
חושך שרר שם, אבל היא לא מצאה
את שק הזהב.
בסוף היא הגיעה לצפצפה.

"האם שק הזהב מקצה הקשת בענן
הוא אצלך?" שאלה אמא טבע.

"לא" ענתה הצפצפה "הוא לא
אצלי."
הסתכלה אמא טבע בין ענפי
הצפצפה, והנה ראתה את שק
הזהב.
הצפצפה המסכנה רעדה מפחד.
"אמא טבע היקרה" אמרה "לא
ידעתי שהשק הזה נמצא בין
הענפים שלי. אבל עכשיו אגביה את
הענפים שלי כלפי מעלה, כמה שרק
אוכל, כדי שכולם ידעו שאני עץ
אמין."